

Øjeblikket. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Gunnar Føg-Petersen: Da Loven sidste Gang blev vedtaget, var der indsat en Bestemmelse om, at den to Aar efter atter skulde forelægges Rigsdagen. Det viser sig nu, at dette er for tidligt. I det hele forekommer det mig at være en daarlig Skik i talrige Love at indsætte en Bestemmelse om, at indenfor et vist kortere Aaremaal skal de atter forelægges Rigsdagen. Der skabes derved mange Gange Rigsdagen overflødig Arbejde, og Bestræbelserne for at begrænse Rigsdagssamlingernes Varighed til en kortere Periode vanskeliggøres. Man kommer let til at opleve det, som vi oplever i dette Tilfælde, at de Organisationer, der har været spurgt om Lovens Virkninger, for en væsentlig Del svarer, at de endnu ikke tør udtale sig om den, fordi den har virket i for kort Tid, og at Ministeriet som Følge deraf forelægger Loven uforandret. Det havde været bedre, om man havde fastsat en længere Frist eller overladt til den til den Tid siddende Regering at bestemme, naar Forholdene krævede en saadan Lov fremlagt til Revision. Nu er Loven imidlertid fremlagt, og den kan da nok give Anledning til enkelte Bemærkninger.

Jeg tror, man hilder sig i Misforstaaelser, hvis man vil tilstræbe gennem Lovparagraffer at hindre, at den kloge ogsaa i Handel narrer den mindre kloge, og at den dygtige Sælger gør gode Forretninger med den mindre dygtige Køber. Det kan sikkert ikke undgaas. Der findes i § 1 nogle almindelige Bestemmelser, som er rigtige nok, og som vel ingen tænker paa at forandre, men der findes ogsaa i Lovparagrafferne Bestemmelser, som man fra visse Handelsorganisationers Side forlanger yderligere skærpet, medens det efter min Opfattelse vilde være rigtigere at afskaffe dem. Jeg tænker her paa § 13, der siger, at naar der paa en Vare er fastsat en Pris — det er en Bestemmelse, som for et Par Aar siden vakte en Del Diskussion —, maa man ikke sælge Varen under den fastsatte Pris, medmindre denne giver Forhandleren en Fortjeneste paa mere end 25 pCt. af Indkøbsprisen. Dette synes jeg er en urimelig Bestemmelse, og jeg tror ikke paa, at den gør nogen som helst Nytte. Jeg kunde snarere tænke mig, at den i Tider som dem, vi nu oplever, fører til, at en Købmand siger til Kunderne: Jeg maa ikke sælge billigere, skønt jeg kunde have god Lyst til

det, og det kunde være nødvendigt for mig; jeg maa ikke. Man kan benytte Bestemmelsen til at holde Priser oppe, der efter den frie Konkurrences Princip, som saa mange hylde i vore Dage, burdefalde. Den nævnte Bestemmelse vilde jeg derfor i og for sig gerne være med til at slette. Man maa nok tage mere, end der staar, men ikke mindre; hvorfor i al Verden maa man ikke det? Hvis man vil, kan man jo lade være at anbringe Priser paa Varerne. Jeg tror ikke, saadanne Prisangivelser indeholder Spor af Beskyttelse for Publikum.

Der er fra Handelsorganisationernes Side rejst andre Krav. Det Krav, som blev nævnt af den ærede foregaaende Taler, at der skulde indføres Bestemmelse om Straf for enhver, der siger noget nedsættende om en Forretning, hører sikkert ikke hjemme i denne Lov. Der har endvidere været rejst Krav om, at Bøderne skulde forhøjes, fordi Pengene nu er mindre værd. Heller ikke dette Krav tror jeg, det vil være rigtigt at imødekomme; hvis Loven skal gælde i nogen Tid, kan den let komme til at gælde i en Tid, hvor Pengene atter er mere værd.

I § 46 staar der, at samtidig med, at denne Lov træder i Kraft, „ophæves Lov Nr. 168 af 20. Marts 1918“, altsaa den væsentlig enslydende Lov, der blev vedtaget for to Aar siden, og saa tilføjes der: „ligesom Lov Nr. 137 af 8. Juni 1912 og Lov Nr. 70 af 27. April 1894 forbliver ophævede“. Dette er formentlig en overflødig og derfor vildledende Bestemmelse, thi naar en Lov en Gang er ophævet ved en Lovbestemmelse, er den ophævet, og saa træder den ikke i Kraft igen, fordi den Lov, hvorved den ophævedes, ophæves eller ændres.

Lovforslaget kommer jo i Udvalg, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling d. r., idet jeg dog ønsker at udtale, at jeg ikke kan tilraade at indføre skærpede Bestemmelser, men snarere vil være med til at gøre de Rammer, Loven har fastsat, mere bevægelige.

Bunch: I den lange Række af Love, der skabtes i Verdenskrigsperioden, indtager denne Lov en meget hæderlig Stilling; saa hæderlig, at vi for Detailhandlerens Vedkommende aldeles ikke ønsker at blive af med den igen, men, som jeg har betonet andetsteds, endda ønsker nogle Skærper indført i den. Den Erfaring, jeg her kan bygge paa, skyldes min Stilling som Formand for de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, hvor vi med den